

casationen skal finde Sted, og saa vilde man vel snarere komme til at sige: „forfaavidt den ikke allerede har fundet Sted“. Derved vil man udtrykke det bestemt, uden at fastsætte nogen bestemt Tid.

Med Hensyn til det Dvrige af Paragraphen, da forekommer det mig, at, naar der her omtales Ved=Regnskab, da er dette Udtryk, saavidt jeg kan forstaae det, ikke aldeles correct. Ved et Ved=Regnskab forstaaer man vistnok snarere et Bogholderi end et Regnskab, og det vil ogsaa, troer jeg, være nødvendigt, at dette Bogholderi bliver hos Skovrideren. Det er det vigtigste Moment til Controlen med Hensyn til alle Forretningers Udførelse, Skoveffecternes Salg o. s. fr. Det forekommer mig derfor, at der maatte bruges et andet Udtryk, da et saadant Bogholderi dog vel neppe kan gaae ind under den Lov, som gælder for Kasser og Regnskabsvæsenet, hvor man egentlig, saavidt jeg veed, kun tager Hensyn til Pengeregnskabet og ikke til det egentlige Bogholderi. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke var hensigtsmæssigt at gjøre nogen Forandring i denne Henseende. Naar man dernæst forlanger, at der skal oprettes Skovkasserposter, synes det ogsaa, at man burde tage en Bestemmelse om, efter hvis Ordre Skovkassererne have at gjøre Udbetalinger. Derved kommer man ind paa hele Spørgsmaalet om Embedsmændenes Ansvarlighed, om hvem der skal staae til Ansvar for en Udgift. Skovkassereren kan naturligvis ikke indlade sig paa at bedømme, hvorvidt Udbetalingen er hensigtsmæssig eller ikke; han har kun at gjøre den Udbetaling, som fremkommer i den behørig legitimerede Form; men, om den Embedsmand, som har givet Ordre til Udbetalingen, har overtrådt sin Myndighed i saa Henseende, det veed jeg ikke, om man vil have, at Skovkassereren skal gaae ind paa. Der kan, i saa Henseende vel opstaae det Spørgsmaal, om ikke Skovkassereren skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, at de enkelte Udgifter ere anvisede ifølge den dertil hørende Rubrik i Finansloven, at det Beløb, som er opført i denne Rubrik, ikke overskrives af vedkommende Embedsmand, og, forsaavidt en saadan Betænkelse fremstiller sig for Skovkassereren, da har

han at nægte Udbetalingen. Det er et af de Spørgsmaal, som henhører under hele Regnskabsvæsenet og den Ansvarlighed, som dermed er forbunden for den Embedsmand, som har at beordre Udgiften, og det forekommer mig at være noget tvivlsomt, hvorvidt man, ved at ansætte en ny Regnskabsbetjent, skal eller ikke skal tage Hensyn til disse Ting, men lade Alt staae i en Ubestemthed. Det er saameget mere, troer jeg, ved denne Leilighed af Vigtighed, fordi man ikke godt kan see, hvem det er, der egentlig har at give Ordre, om det er blot Skovrideren eller blot Dverforsteren, eller om det ogsaa kan være en ansat Forstændicat, forsaavidt han har beskrevet de Forretninger, hvorom der her kan være Tale.

Blechingberg: Jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om ikke Redactionen af dets Forslag til denne § kunde vinde, naar der istedetfor de Ord „betroses, forsaavidt fornødent gjøres“ blev sat „overdrages i Reglen“. Det Ord „betroses“ synes mig navnlig at være mindre heldigt, da det fører Tanken hen paa Spørgsmaalet om Tillid eller Mistillid, hvorom det forekommer mig, at der ikke kan være Tale paa dette Stadium. Det er upaatvileligt fuldkommen principrigtigt, naar Udkastets § 4 har villet organisere Skovkasserere og overdrage dem det Hverv, Sen gaaer ud paa. Jeg har kun en praktisk Betænkelse, som jeg imidlertid ikke tvivler om, at det ærede Udvalg har taget under Overveelse, nemlig, at det ofte vil træffe, at Skovarbejderne trænge til smaa Udbetalinger til deres daglige Fornødenheder, og at det maaskee kan vanskeliggjøres dem at opnaae, hvad de i saa Henseende trænge til, ved den Forandring af Forholdene, som Sen gaaer ud paa.

Stampe: Jeg har ikke havt nogen Betænkelse med Hensyn til Ordene „forsaavidt fornødent gjøres“, med Hensyn til Incasationen, fordi jeg troer, de hentyde paa, hvad der ofte i Almindelighed er Tilfældet saavel i de private som i de kongelige Skove, at Incasationen betroses til andre Personer end de egentlige Skovkasserere, og som da igjen maae aflægge Regnskab til Kassererne; men derimod har jeg Betænkelse ved disse Udtryk, forsaavidt de ogsaa referere sig til Pengeregne-